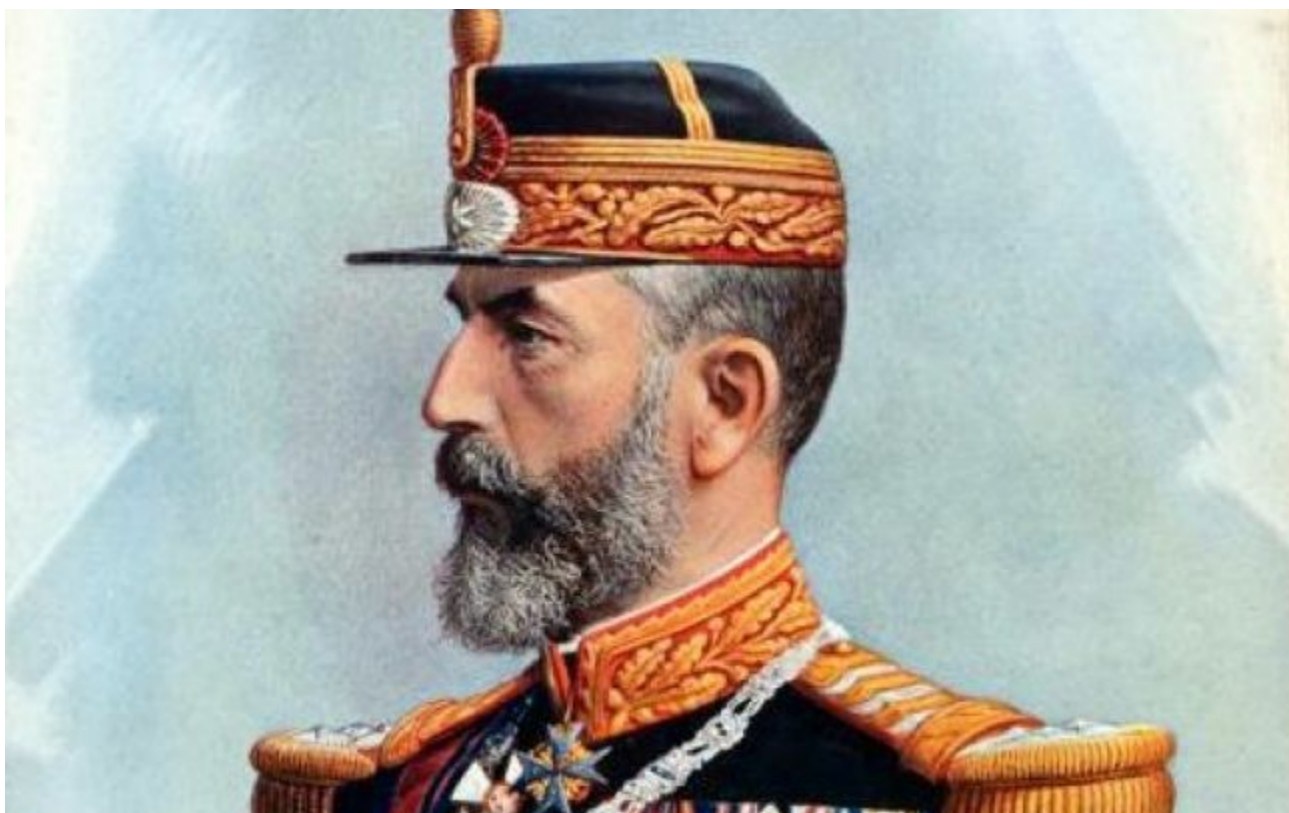

Testamentul lui Carol I. Regele le-a cerut urmasilor sa conduca Romania cu deviza „Totul pentru tara. Nimic pentru mine”

Elisabeth Bouleanu,

Carol I a condus Romania vreme de 48 de ani. „Regele de otel” a lasat in urma lui un testament impresionant scris cu gandul la romanii pentru care inima lui a batut neincetat.

Regele Carol I a condus Romania vreme de 48 de ani, avand cea mai lunga domnie din istoria tarii. De numele primului rege pe care l-a avut Romania mare se leaga castigarea Independentei de stat, adoptarea primei Constitutii, faurirea statului modern roman, dar si construirea podului Anghel Saligny de la Cernavoda sau construirea primilor kilometri de cale ferata din Romania. Tenacitatea, sobrietatea si rigoarea cu care a condus Romania vreme de aproape cinci decenii i-au atras lui Carol porecla de "Regele de otel". Crezul primului rege al Romaniei a fost "Totul pentru tara. Nimic pentru mine". Dupa ce a acceptat oferta de a prelua conducerea tarii, Carol a venit in Romania deghizat si cu un pasaport fals. Din cauza conflictului existent intre tara sa si Austria, tanarul principe a fost nevoit sa calatoreasca spre Romania cu numele de Karl Hettingen care, oficial, se indrepta spre Odesa in interes de afaceri.

Pe 6 mai 1866, principele a sosit la Bazias, unde s-a intalnit cu Ion C. Bratianu. Cei doi au calatorit separat pe un vapor, la clasa a II-a, fara a schimba o vorba, pentru a nu isca suspiciuni. A intrat in tara pe care avea sa o conduca vreme de 48 de ani pe la Drobeta Turnu Severin. Calea lui Carol spre Bucuresti, ramasa in istorie drept "drumul lui Carol", a insemnat un traseu prin Horezu, Ramnicu Valcea, Curtea de Arges, Campulung si

Targoviste.

A intrat in Bucuresti pe 10 mai 1866 pe la podul Mogosoaiei, intampinat de primarul Bucurestiului, Dimitrie C Bratianu, care i-a inmanat cheile orasului. In aceeasi zi a depus juramantul in noua sa calitate de domnitor al Principatelor Unite Romane in Palatul Mitropoliei: "Jur de a fi credincios legilor tarii, de a pazi religiunea romanilor, precum si integritatea teritoriului ei si a domni ca domn consitutional". „Jur!" a fost primul cuvand rostit in limba romana de principele Carol.

In momentul depunerii juramantului, tanarul domn a mai spus: „Punand picioarele pe acest pamant, am si devenit roman! Cetatean azi, maine, de va fi nevoie soldat, eu voi impartasi cu dumneavoastra soarta cea buna ca si cea rea".

La venirea lui Carol in tara, Romania nu avea niciun kilometru de cale ferata. La moartea lui, exista o retea de cale ferata de 3.800 de kilometri. Sub Carol au fost create Academia Romana si Banca Nationala a Romaniei. Tot Regele Carol I a creat moneda denumita leu. De numele lui Carol se leaga construirea celui mai lung pod din Europa, podul de la Cernavoda, care a purtat initial numele regelui.

Testament cu gandul la romani Carol a lasat romanilor un testament impresionant. A scris ultimele randuri adresate celor pe care i-a condus vreme de 48 de ani la data de 26 februarie 1899 "Alcatuind acest testament, ma gandesc, inainte de toate, la iubitul meu popor, pentru care inima mea a batut neincetat si care a avut deplina incredere in mine. Viata mea era asa strans legata de aceasta de Dumnezeu binecuvantata Tara, ca doresc sa-i las, si dupa moartea mea, dovezi vadite de adanca simpatie si de viul interes pe care le-am avut pentru dansa. Zi

si noapte m-am gandit la fericirea Romaniei, care a ajuns sa ocupe acuma o pozitie vrednica intre statele europene: m-am silit ca simtamantul religios sa fie ridicat si dezvoltat in toate straturile societatii si ca fiecare sa implineasca datoria sa, avand ca tinta numai interesele statului. Cu toate greutatile pe care le-am intalnit, cu toate banuielile care s-au ridicat, mai ales la inceputul Domniei mele, in contra mea, expunandu-ma la atacurile cele mai violente, am pasit, fara frica si fara sovaire, inainte pe calea dreapta, avand nemarginita incredere in Dumnezeu si in bunul simt al credinciosului meu popor. Inconjurat si sprijinit de fruntasii tarii, pentru care am avut totdeauna o adanca recunostinta si o vie afectiune, am reusit sa ridic, la gurile Dunarii si pe Marea Neagra, un stat inzestrat cu o buna armata si cu toate mijloacele spre a putea mentine frumoasa sa pozitie si realiza odata inaltele sale aspiratiuni. Succesorul meu la tron primeste o mostenire de care va fi mandru si pe care el o va carmui, am toata speranta, in spiritul meu, calauzit fiind de deviza: <<Tot pentru Tara, Nimic pentru mine>>, scria Carol I la varsta de 60 de ani.

Regele a lasat instructiuni clare in ceea ce priveste inmormantarea sa Carol si-a trecut in testament si dorintele legate de inmormantarea sa. "Doresc a fi imbracat in uniforma de general (mica tinuta, cum am purtat-o in toate zilele), cu decoratiile de razboi si numai Steaua Romaniei si Crucea de Hohenzollern pe piept. Am ramas credincios religiei mele, inasa am avut si o deosebita dragoste pentru biserica rasariteana, in care scumpa mea fiica Maria era botezata. Binecuvantarea corpului meu se va face de un preot catolic, inasa doresc ca clerul amanduror bisericilor sa faca rugaciuni la sicriul meu, care trebuie sa fie foarte simplu. Corpul meu va fi expus in Sala Tronului, inconjurat de flori si de verdeata. Rog foarte mult sa nu fie cununi, afara de cateva de flori naturale, si aceasta numai cand inmormantarea mea va fi in lunile florilor; altmintrelea, vor fi numai ramuri de brad. Coroana de otel, faurita dintr-un tun luat pe campul de lupta si stropit cu sangele vitejilor mei ostasi, trebuie sa fie depusa langa mine, purtata pana la cel din urma lacas al meu si readusa atunci la palat. Sicriul

meu, inchis, va fi pus pe afetul unui tun biruit (daca se poate) la Plevna si tras de 6 cai din grajdurile mele, fara valuri negre". Urmasei sale, Regina Elisabeta, Carol i-a lasat, prin testament, dreptul de a se folosi de mosiile de la Brosteni, Sinaia-Predeal si Manastirea. Tot pentru regina a stabilit resedinta de vara la castelul Peles.

"Intretinerea acestei resedinte este in sarcina succesorului meu, caruia las in mostenire Castelul impreuna cu intreaga mosie <<Sinaia-Predeal>>, cu toate cladirile si stabilimentele. Mosia mea Brosteni, din judetul Suceava, revine asemenea viitorului Rege al Romaniei din Casa de Hohenzollern. Mosia mea Manastirea, din judetul Ilfov, va deveni proprietatea stranepotului si finului meu, Principele Carol al Romaniei, din ziua majoritatii sale; din veniturile acestei mosii insa nu se poate dispune inainte de moartea Reginei Elisabeta", a mai scris Carol. Casele si terenurile din jurul Palatului Capitalei au fost trecute in posesia viitorului Rege al Romaniei. Galeria de tablouri a ramas proprietate a Coroanei Romaniei. "Daruiesc, asemenea, sase sute mii de lei nepoatei mele, Principesei Maria a Romaniei, rugand totodeodata ca viitoarea Regina sa combata luxul, care aduce, prin cheltuieli nemasurate, atatea nenorociri in familii. Hotarasc ca zestre pentru stranepoata mea, Principesa Elisabeta a Romaniei, opt sute de mii lei: aceasta suma va fi depusa in fondurile statului roman la Casa de depuneri din Bucuresti si nu poate fi atinsa (nici chiar dobanzile) pana la casatoria sau la varsta de 21 de ani a tinerei Principese", a mai scris regele in testament. **12 milioane lei pentru asezamintele culturale** Carol a lasat o suma de douasprezece milioane lei pentru diferite asezaminte, precizand si modul in care urmau sa fie impartiti banii. "Academiei Romane, sase sute mii de lei, capital pentru publicatiuni; Fundatiunii mele universitare pentru sporirea capitalului, sase sute mii de lei; Orfelinatul <<Ferdinand>>, din Zorleni, langa Barlad, pentru sporirea capitalului, cinci sute de mii lei; Pentru intemeierea unui Internat de fete de ofiteri din armata mea, ca un institut de educatie cu un invatamant practic (ca Augusta-Stift la Charlottenburg), la Craiova, doua milioane de lei; Pentru intemeierea unei scoli industriale la Bucuresti (organizarea sa aproape ca aceea de la Munchen), trei milioane de lei. Suma de cinci milioane va fi depusa in fondurile Statului la Casa de depuneri, dobanzile vor fi intrebuintate numai la sporirea capitalului pana la deschiderea acestor doua asezaminte; 1/3 din capital este pentru cladire, 2/3 pentru intretinerea lor. Dobanda banilor in timpul cladirii va fi platita de succesorul meu si terenurile pe care se vor ridica aceste doua institute, rog foarte mult a le da fara plata. Societatii de binefacere <<Elisabeta>> pentru sporirea capitalului, patru sute mii de lei; Societatii geografice, fondata de mine, trei sute de mii de lei capital; Surorilor de caritate, fondate de Regina Elisabeta, trei sute mii de lei capital". Regele a dispus, de asemenea, intemeierea unui fond pentru a veni in ajutorul ofiterilor care ajungeau in stramtoare. A cerut sa se infiinteze un alt fond pentru studentii saraci, pentru burse in strainatate, " spre a pregati pe tineri pentru scoala industrială ca profesori".

Pentru cantinele scolare, regele a lasat un capital trei sute mii de lei. "Distribuirea acestor douasprezece milioane va fi inceputa numai un an dupa moartea mea, astfel ca toate dobanzile acestei sume (aproape cinci sute mii de lei) sa ramana disponibile", a mai precizat regele in testament.

Printr-un codicil semnat in decembrie 1911, Carol a adaugat in testament mosteniri pentru stranepotul Principele Nicolae al Romaniei si Principesele Maria si Ileana a Romaniei. Regele a cerut ca toate rudele sale sa primeasca fiecare cate un dar "care trebuie sa aiba cel putin un pret de opt sute pana la o mie lei". "Doresc ca toate persoanele care m-au servit in timpul Domniei mele, ca ministri, adjutanti regali, functionari ai Casei regale si princiare, dame de onoare etc, sa primeasca fiecare un dar, constand in un obiect de arta, un tablou, o miniatura, un ac, un ceasornic, un inel etc. Cele din urma obiecte vor fi luate din cutiile Mele, care contin bijuterii destinate ca daruri", a mai scris Carol in codicil.

A murit la varsta de 75 de ani, pe 27 septembrie 1914 la Castelul Peles, fiind inmormantat la Curtea de Arges.
